

CIRCUIT D'ATENCIÓ I SUPORT A LES DONES VÍCTIMES DE VIOLÈNCIA MASCLISTA DE L'AJUNTAMENT DE SANT JUST DESVERN

1. INTRODUCCIÓ

La violència masclista és un fenomen estructural de les societats patriarcal, basat en les normes i els valors socioculturals del patriarcat, que han vingut justificant, al llarg del temps, les conductes de domini i d'abús dels homes sobre les dones. No és un fet aïllat, és un aspecte estructural de l'organització del sistema social i es produeix de manera transversal en tots els àmbits socials, culturals, econòmics i geogràfics. No respon a un comportament natural, sinó que és una actitud apresada a través de la socialització.

S'entén per **violència masclista, violència de gènere o violència contra les dones**, les conductes agressives exercides pels homes contra les dones, només pel fet de ser dones. Són conductes emmarcades dintre d'una relació de poder, de domini i de discriminació dels homes sobre les dones.

S'ha de diferenciar de la **violència domèstica o intrafamiliar**, que comprèn aquelles conductes agressives que els membres d'un grup familiar exerceixen sobre altres membres d'aquest mateix grup, que es troben en una situació de desigualtat, a causa d'una relació de poder o de domini.

Per a una intervenció adequada cal conèixer les fases del cicle de la violència masclista:

Fase d'acumulació de tensió: es caracteritza per la tensió de l'agressor; la dona intenta controlar la situació perquè pensa que així pot evitar la violència, però en realitat no entén que no depèn d'ella sinó d'ell.

Fase d'episodi agut: moment de l'agressió.

Fase de "lluna de mel": l'agressor mostra el seu penediment i fa sentir la dona culpable del que ha passat.

El cicle torna a començar

Així mateix és imprescindible fer la primera avaluació de la situació tenint en compte:

Les característiques de la víctima: recursos personals, familiars i socials, danys rebuts i consciència del risc.

Els indicadors sobre la tipologia dels abusos (annex 2)

El comportament de l'agressor: impulsivitat, consum d'alcohol i drogues, etc.

Els maltractaments o indicadors de maltractaments previs.

Sempre s'ha de tenir present que quan una dona està en una situació de maltractament, està debilitada físicament i psíquicament, confosa i amb dificultats per prendre decisions.

2.VISIÓ PRÀCTICA DEL PROCÉS JURÍDICO-PROCESSAL

- Abans de la presentació de la denúncia:

Agressió física/psíquica ---- Centre mèdic/hospitalari--- Informe mèdic. La dona pot ser acompanyada per la policia local o autonòmica .

Pot presentar la denúncia davant els cossos de seguretat o del Jutjat de Guàrdia o de Violència , si existeix.

Abans, pot sol·licitar la presència d'un lletrat/da que l'assisteixi, particular o d'ofici.

Si sol·licita lletrat/da d'ofici , els cossos de seguretat o el Jutjat de Guàrdia demanen al Col·legi d'Advocats la immediata presència d'un lletrat/da de torn especial de violència de gènere Els honoraris professionals només seran assumits per l'Administració pública si se li reconeix amb posterioritat el benefici de la justícia gratuïta.

- A partir de la presentació de la denúncia:

Un cop presentada la denúncia es procedeix a la localització del denunciat i, depenent de la gravetat dels fets, s'acorda la detenció de l'agressor, que passa a disposició judicial. Es pren declaració judicial a la víctima en presència del seu lletrat o lletrada, del o la fiscal, i del o la lletrada de l'agressor. La dona pot demanar una ordre de protecció, amb mesures civils: allunyament, guarda i custòdia de menors, ús de l'habitatge familiar, pensió alimentària, etc. I mesures cautelars, quan hi hagi una situació objectiva de risc. Després, es pren declaració a l'agressor, en presència del lletrat o lletrada, fiscal i lletrat o lletrada de la víctima.

- Actuació del jutjat:

El jutjat, si ho considera pertinent en funció del risc, pot dictar ordre de protecció amb allunyament i també presó provisional per a l'agressor.

L'ordre d'allunyament estarà vigent fins que es dicti la sentència al futur judici penal o fins al termini concret que la resolució especifiqui.

Les mesures civils acordades només se substituiran si en el termini de 30 dies la víctima interposa una demanda judicial civil de separació, divorci i ruptura de la parella de fet.

Les mesures civils (provisionals) subsistiran fins que es dicti sentència ferma.

Per a la interposició de la demanda civil, la víctima pot sol·licitar que el lletrat o lletrada d'ofici, sigui la mateixa persona que porta la causa penal.

En cas d'incompliment de l'ordre d'allunyament, per l'agressor, la dona pot presentar denúncia i quan es comproven els fets, l'agressor és detingut, ingressa a presó i s'obre un nou procediment penal pel delictes de trencament de mesura.

Si la denunciant torna a viure amb l'agressor malgrat l'ordre d'allunyament en cas de sentència ferma, s'ha de posar en coneixement del/la jutge, si no, pot ser considerada inductora del delictes de trencament.

Si retira la denúncia o se'n desdiu el dia del judici oral, s'ha d'entendre segons el cicle de la violència i no afegir victimització secundària a la dona.

3. EL CIRCUIT: COMPOSICIÓ, OBJECTIUS, FUNCIONAMENT I COORDINACIÓ DELS SERVEIS

3.1. Composició

Regidoria d'Acció Social

Regidoria de Polítiques de Gènere- PIAD:

Servei d'informació i atenció inicial

Servei d'assessorament jurídic

Servei de suport psicològic

Servei d'orientació laboral

Policia Local

Mossos d'Esquadra

Jutjats

Àrea Bàsica de Salut

Centres hospitalaris de la regió sanitària corresponent

Associació JustDones

Serveis especialitzats:

Acolliment d'urgència

Teleassistència mòbil
CIE (Centre d'Intervenció Especialitzada)

3.2. Objectius

Oferir una atenció integral a les dones i coordinar les actuacions de tots els sectors professionals i socials implicats
Protegir les dones víctimes de la violència masclista
Detectar els casos que estan en l'inici del procés de la violència masclista
Evitar la victimització secundària de les dones
Treballar per fer impensable la violència contra les dones i contra les persones en situació de desigualtat.

3.3 Funcionament:

Vies d'accés: Mossos d'Esquadra, Policia Local, Jutjats, Serveis Mèdics, Servei d'Acció Social, Just Dones, PIAD.

Atenció d'urgència: Policia Local i/o Mossos d'Esquadra i derivació urgent al Servei d'Acció Social (treballadora/treballador social municipal assignada a circuit)

Atenció i inici del procés d'intervenció (treballador/a social municipal assignada a circuit)

3.4. Coordinació dels serveis que intervenen en el circuit

3.4.1. Coordinació:

Recau en la treballadora social municipal, que és responsable de:
Coordinar les actuacions de professionals i agents socials implicats
Recollir les dades de seguiment i avaluació: nombre de dones ateses, edat, lloc de naixement, recursos emprats, moment del procés i resultats de les intervencions
Convocar la comissió de seguiment.

3.4.2. Tipus de comissions

3.4.2.1 Comissió de seguiment:

Formada per:

Regidoria d'Acció social: treballadora o treballador social assignat

Regidoria de Polítiques de Gènere: tècnic/d

Policia Local: professional assignat al Circuit

Mossos d'Esquadra: professional assignat al Circuit

ABS: treballadora o treballador social

JustDones: representant assignada al Circuit

b) Periodicitat reunions: dos cops a l'any, a l'octubre/novembre i al maig/juny

Funcions:

- Informar sobre el funcionament del circuit

Avaluar el funcionament del circuit

Elaborar les propostes de millora de funcionament del circuit

Elaborar els protocols, difondre el servei.

Elaborar les propostes de formació

3.4.2.2 Comissions de seguiment de casos:

Formada per: els àmbits professionals i els serveis especialitzats que intervenen en els casos específics, convocats a criteri de la treballadora social municipal, responsable del circuit.

Periodicitat reunions: en funció de les necessitats d'intervenció, a criteri de la treballadora social municipal, responsable del circuit i a demanda de la resta d'àmbits del circuit.

c) Funcions: seguiment i coordinació de les intervencions professionals en els casos.

Visualització del circuit d'atenció a les dones víctimes de la violència masclista

4. FUNCIONS DELS/LES PROFESSIONALS

El treball de prevenció és molt important. Si es detecten indicadors de maltractament a través de l'entrevista o de l'estudi de les dades de la històries clíniques, s'ha de posar en marxa el procés de treball preventiu i transversal de tots els àmbit implicats.

4.1. Àmbit psicosocial: Acció Social i Regidoria de Polítiques de Gènere:

a) Acció Social: Treballador o treballadora social assignada al Circuit:

Informar la víctima dels seus drets i afavorir que presenti denúncia. En aquest context s'informarà perquè puguin demanar al jutge les mesures provisionals més d'allotjament de l'agressor.

Atendre les dones víctimes de la violència i oferint, dins dels recursos existents, aquells que s'adaptin més a les seves necessitats

Oferir un espai de suport i escolta professional a la víctima.

Fer el diagnòstic de la situació i plantejar el pla d'intervenció.

Fer el seguiment i coordinació de les diferents accions que han de realitzar els diversos àmbits implicats (socio-econòmic, policial, jurídic, laboral...) en els casos individuals.

Derivar les dones i fer el seguiment, en la mesura que es pugui, a cases d'acollida si la situació ho requereix.

Derivar les dones als serveis especialitzats municipals i supramunicipals.

Treballar per a l'atenció integral i recuperació de les dones, en coordinació amb la resta de serveis del circuit.

Convocar reunions puntuals de seguiment de casos, a criteri propi o a demanda d'altres agents implicats en el Circuit.

Afavorir la tasca de la Policia Local en les situacions d'emergència (fora de l'horari del servei d'Acció Social) donant-los els recursos de referència i la manera d'accedir-hi.

Dissenyar i oferir la formació necessària sobre el tema als agents socials implicats en el circuit i especialment a la Policia Local.

b) Regidoria de Polítiques de Gènere: Tècnic/a assignada

Treballar per a la dotació de recursos municipals i supramunicipals adreçats a les dones víctimes de violència masculina, punt prioritari del Pla Municipal de Gènere.

Col·laborar en l'elaboració de documents, protocols, díptics..., que ajudin a eradicar la violència masculina.

Fer campanyes i accions coeducatives i preventives contra la violència masculina.

4.2. Àmbit policial: Policia Local i Mossos d'Esquadra

Informar la víctima dels seus drets i afavorir que presenti denúncia. En el cas que s'hagués produït el delictes i la dona no volgués denunciar, ha d'actuar d'ofici.

Determinar en un primer moment si es produeix una situació de risc per a la vida de la dona i/ o els infants.

Si es determina que no hi ha una situació de risc immediat, i es detecten alguns dels indicadors (vegeu annexos), adreçar la dona a Acció Social Municipal i informar-los perquè el/ la treballadora social es pugui posar en contacte amb ella, fer un diagnòstic de la situació i iniciar un treball preventiu.

Si es determina que hi ha una situació de risc :

Protegir la víctima de la violència.

Procedir a la detenció de l'agressor i comunicar els fets a Benestar Social municipal.

Derivar la víctima a la Policia Autonòmica. De vegades policia local i policia autonòmica actuen conjuntament en el moment de la detenció de l'agressor

Acompanyar la víctima als serveis sanitaris per detectar lesions corporals lleus i greus.

Denunciar d'ofici. Derivar-la a la policia autonòmica.

Si la víctima no pot o no vol tornar a casa i no té cap lloc on anar ni els mitjans familiars i/o econòmics necessaris, adreçar-la a un dels recursos facilitats per Benestar Social.

Passar la informació a Benestar Social Municipal al més aviat possible

Vetllar pel compliment de la sentència establerta pel jutge, així com especialment de les ordres d'allunyament i de les mesures de seguretat establertes judicialment.

4.3. Àmbit sanitari

Tant el servei d'urgència de l'Àrea Bàsica de Salut com el de l'hospital que pertorqui geogràficament han d'oferir:

Atenció mèdica immediata

Consulta i atenció del metge o la metgessa de capçalera

Realització obligatòria d'un informe i un comunicat d'assistència amb la descripció de les lesions corporals o maltractaments detectats i el posterior comunicat judicial que es tramitarà al jutjat de guàrdia corresponent. S'han d'adjuntar les fotos de les lesions

Atenció directa del o la treballadora social de l'ABS i derivació i seguiment del cas amb els professionals d'Acció Social Municipal

Informació del cas a la Policia Local o a la Policia Autonòmica.

Si la víctima accedeix directament al servei sanitari, s'ha de trucar a la Policia Local o Autonòmica per a l'acompanyament de la víctima a fer la denúncia.

Àmbit associació de dones

Orientació i atenció inicial de les dones que arriben directament al seu servei

Derivació al /la treballadora social municipal

Xarxa de suport i de recursos des del voluntariat

Fer i col·laborar en campanyes contra la violència masclista.

ANNEX 1: MARC NORMATIU

Context internacional

Al 1948 la Declaració Universal dels Drets Humans estableix la no discriminació per raó de sexe en matèria de drets i llibertats, així com, entre d'altres, els drets a la vida, a la llibertat i a la seguretat, la prohibició dels tractes inhumans, cruels i degradants, i els drets a la igualtat davant la llei i dins del matrimoni i la família.

Posteriorment, el 1979, les Nacions Unides aproven la primera Convenció sobre l'Eliminació de totes les Formes de Discriminació contra la Dona.

El 20 de desembre de 1993 l'Assemblea General proclama la Declaració sobre l'Eliminació de la Violència contra la Dona, en la qual recomana als estats membres que adoptin les mesures adequades per eradicar la violència contra la dona.

La IV Conferència Mundial de les Nacions Unides sobre la dona, celebrada a Beijing l'any 1995, consolida el compromís d'analitzar les causes i eliminar la violència de gènere. Per primer cop es reconeix que "la violència contra les dones és el resultat de les històriques relacions de poder desigual entre homes i dones".

Context comunitari

Poc després que l'any 1999 fos declarat Any Europeu de Lluita contra la Violència de Gènere, el Consell d'Europa, a la seva resolució de 17 de juliol de 2002, insta els Estats a elaborar estratègies d'intervenció col·lectiva en l'àmbit local, de forma que s'estableixi una coordinació entre les diverses institucions i es mobilitzin els recursos humans i financers necessaris per combatre la violència domèstica.

La decisió 803/2004, adoptada pel Parlament Europeu el 21 d'abril del 2004, comporta l'aprovació del programa Daphne II (2004-2008) d'acció comunitària per prevenir i combatre la violència exercida sobre nens i nenes, joves i dones. Aquest text parteix del fet que els efectes de la violència física, sexual o psicològica exercida sobre aquests grups constitueixen una autèntica xacra i un obstacle per al gaudiment d'una ciutadania en condicions de seguretat, llibertat i justícia. Es destaca la importància i la necessitat de reconèixer les greus repercussions de la violència, tant en termes immediats com a llarg termini, per a la salut, el desenvolupament psicològic i social i la igualtat d'oportunitats dels afectats, així com l'elevat cost social i econòmic que suposa per al conjunt de la societat.

Context nacional

La Constitució de 1978 defineix Espanya com un Estat social i democràtic de Dret. Entre els seus valors propugna la igualtat i estableix l'obligació dels poders públics de promoure les condicions per garantir-la. Com a drets fonamentals s'estableixen, entre d'altres, la igualtat davant de la llei i la no discriminació per raó de sexe, el dret a la vida, a la integritat física i moral, i la prohibició dels tractes inhumans o degradants.

D'altra banda, la Llei Orgànica 1/2004 de mesures de protecció integral contra la violència de gènere, defineix aquest tipus de violència com aquella que “es dirigeix sobre les dones pel fet de ser-ho, per ser considerades, pels seus agressors, mancadades dels drets mínims de llibertat, respecte i capacitat de decisió”. Aquesta llei parteix de la base que la violència de gènere s'ha d'abordar de manera transversal, ja que afecta tots els sectors de la societat. Necessita, doncs, solucions que incideixin en la multiplicitat de les seves causes i efectes. Per això, la resposta institucional contempla mesures no només reactives sinó també de sensibilització, prevenció i detecció, implica àmbits diversos com l'educatiu, el sanitari o els mitjans de comunicació, i estableix nous drets econòmics, laborals i socials. Dins la tutela judicial destaca la creació dels jutjats especialitzats en violència de gènere.

Context autonòmic

Els títols preliminars de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya estableixen que els poders públics han de promoure, entre d'altres, els valors de la cohesió social i l'equitat de gènere. A l'article 19 s'especifica el dret de totes les dones “al lliure desenvolupament de llur personalitat i capacitat personal, i a viure amb dignitat, seguretat i autonomia, lliures d'explotació, maltractaments i tota mena de discriminació”. L'article 41 introdueix una sèrie de principis rectors encaminats a garantir que els poders públics vetllin pel compliment del principi d'igualtat d'oportunitats a tots els nivells, i perquè aquesta igualtat sigui real i efectiva. Un d'aquests principis estableix que “les polítiques públiques han de garantir que es faci front de manera integral a totes les formes de violència contra les dones, i als actes de caràcter sexista i discriminatori”.

D'altra banda, la Llei dels drets de les dones per a l'eradicació de la violència masclista recull les actuacions que els poders públics catalans han de dur a terme contra aquest tipus de violència. La Llei dóna especial importància a la prevenció i subratlla les mesures de sensibilització i de detecció precoç com a principis fonamentals en l'eradicació d'aquesta greu problemàtica social. A més, regula la xarxa d'atenció a les dones en situacions de violència masclista, tot definint cada servei, les funcions a desenvolupar i quina administració en té la competència.

ANNEX 2: INDICADORS D'ABÚS

1. Abús físic

Prémer, retorçar o pessigar fort.
Estirar o arrossegar dels cabells.
Cops de puny i de peu.
Intent d'estrangulació o d'asfíxia.
Llençar substàncies tòxiques, menjar o líquids al cos o a la cara.
Provocar cremades amb combustibles o amb objectes calents.
Embrutar el cos de la dona.
Aixafar la cara de la dona contra el plat de menjar.
Obligar la dona a prendre medicaments, psicofàrmacs, alcohol, drogues, etc.
Fer-li menjar per força aliments, papers, escombraries o altres elements.
Tallar-la, ferir-la o punxar-la amb ganivets o objectes punxents.
Llençar objectes contra el cos de la dona o pegar-li amb ells.
Immobilitzar-la contra la paret, els mobles o el terra.
Tancar-la en una habitació, deixant-la a les fosques.
Apropar-se de manera intimidatòria, acusar-la amb el dit davant els ulls.
Donar-li empentes o sacsejar-la.
Fer-li la traveta amb el peu perquè caigui.
Desfigurar-la perquè no pugui sortir.
Arrencar-li o estripar-li la roba.
Perseguir-la o assetjar-la tota l'estona.
Fer-la fora de casa a la força.
Arrossegar-la per terra, llençar-la per les escales.
Llençar-la des del cotxe.
Abandonar-la en llocs desconeguts.
Pegar o patejar-li el ventre durant l'embaràs.
Ferir-la als genitals o als pits.
Colpejar-li el cap contra la paret o el terra.
Despertar-la a cada moment per no deixar-la dormir.
Atemorir-la o amenaçar-la amb objectes o armes mentre dóna el pit al nadó.
Tortures físiques: lligar-la o encadenar-la, cremar-la amb cigarrets, submergir-li el cap a l'aigua, etc.
Qualsevol contacte físic no desitjat per ella.
Tancar-la a casa.
Assassinar-la.

2. Abús psicològic

Insults, crítiques, anomenar-la amb sobrenoms o adjectius degradants.
Amenaces (de mort, emportar-se els infants, fer-la fora, etc.).
Obligar-la a fer coses sota amenaça.
Torturar-la mostrant-li com castiga o maltracta les seves criatures.
Atemorir-la dient-li el que pensa fer amb ella o amb fills i filles.
Humiliacions, burles o bromes feridores, en solitari o davant altres persones.
Culpabilitzar-la per tot el que passa, i també per coses absurdes.
Ridiculitzar sempre els seus gustos, opinions o sentiments. Fer comentaris sobre la seva aparença o característiques físiques.
Exigir que endevini els seu pensaments, desitjos o necessitats.
Mostrar-se cínic, prepotent i insolent amb la dona i las criatures.
Acusar-la de traïdora i deslleial si explica el qui li passa o ho denuncia.
Obligar-la a escoltar-lo durant hores.
Exhibir-se desendreçat, mal vestit o brut per molestar-la.
Fer-la sentir ximple, inútil, feble, ignorant i incompetent. Manifestar-li menyspreu per ser dona.
Exigir-li que mantingui el rol d'esposa i mare que ell imposa. Fer-la obeir amb gestos, mirades, senyals amb el cap o sorolls. Exigir-li submissió i obediència.
Ignorar-la, no contestar-li, no parlar-li, fer com si no existís. Mirar-la amb menyspreu per ser dona.
Tenir-la ocupada contínuament, sense temps per a ella.
Confondre-la amb arguments contradictoris. Rebaixar-la recordant-li successos del passat.
Manifestar gelosia i sospita contínuament.
Interrogar els fills i filles sobre les activitats de la mare.
Tergiversar les paraules o els fets en contra d'ella.
Deixar-la amb la paraula a la boca quan ella li parla. Negar-se a discutir el problemes, no parlar mai amb ella.
No donar mai explicacions d'on va i quan arriba i exigir-li que ella sempre hi sigui.
Donar indicis que va amb altres dones.
Induir-la al suïcidi. Amençar-la de suïcidar-se per controlar-la.
No passar-li els missatges que són per a ella.
Acusar-la d'infidelitat.
Trucar-la per telèfon a cada moment durant la nit (si estan separats).
No complir les promeses, els pactes i els acords.
Demostrar-li odi i amor alternativament.
Exigir-li atenció constant i competir amb la resta de la família.
Preparar un clima de terror, que immobilitza la dona.

3. Abús sexual

Exigir-li tenir relacions. No acceptar negatives.
Violar-la.
Ferir-la introduint-li objectes a la vagina o l'anus.
Obligar-la, amb armes, a tenir relacions.
Obligar-la al coit anal.
Tocar-la sense miraments. No respectar ni satisfer els gustos de la dona.
Obligar-la a veure pornografia i a copiar-ne els models.
Prendre represàlies si no tenen relacions sexuals.
Tractar-la com si fos una cosa sense sensibilitat.
Parlar-li de manera insultant durant el coit.
Demandar-li relacions en llocs i moments inoportuns.
Utilitzar el sexe per denigrar-la o iniciar discussions.
Comparar-la amb altres dones.
No seduir-la ni esperar que ella tingui plaer.
Obligar-la a tenir relacions sexuals davant les criatures o altres persones.
Voler fer-li fotos despullada sense el seu consentiment.
Obligar-la a vestir-se de manera excitant per a ell.
Obligar-la a realitzar gestos o actituds que la humilien o la incomodin.
Acusar-la de frígida o ninfòmana segons les circumstàncies.
Obligar-la a tenir relacions quan està deprimida, malalta, immediatament després del part o d'un avortament, després de la mort d'un ésser estimat, després d'una agressió, etc.
Utilitzar-la com a descàrrega sexual hostil després d'un disgust laboral o familiar.
Contagiar a la dona infeccions i malalties voluntàriament.

4. Abús econòmic

Gastar-se els diners familiars en ell. Gastar gran quantitats i prohibir les despeses petites per coses vitals. Negar diners per a medicaments o consultes mèdiques.
Amagar guanys i inversions. Mentir sobre les seves possibilitats econòmiques.
Lliurar diners a fills i filles i no a la dona.
Comprar ell per no donar-li diners en efectiu.
Desqualificar la dona com a administradora de la llar.
No complir amb les pensions alimentàries.
Vendre pertinences de la dona sense el seu consentiment.
Revisar-li el moneder o la cartera contínuament.
Declarar constantment que tot és seu.
Ocultar el patrimoni familiar.
Jugar-se els diners de la família. Prendre-li la targeta de crèdit.
Deixar que ella pagui les despeses familiars i guardar-se el que ell guanya.
No destinar mai els diners per sortides o vacances familiars.
Obligar-la a donar-li els diners que ella guanya.

Obligar-la a vendre els seus béns i quedar-se amb els diners.
Obligar-la a sol·licitar préstecs o avals bancaris.
Obligar-la a treballar més o en el que ell vol per quedar-se amb els diners.
Obligar-la a endeutar-se per ell amb la família, amics o veïns.

5. Abús social

No permetre que la dona l'acompanyi a activitats socials. Imposar la seva presència en actes socials de la dona.
Boicotejar els aniversaris, reunions nadalenques o trobades familiars. Tractar malament els seus familiars i amics.
Mostrar-se interessat per altres dones, de manera oberta, davant la seva dona.
Humiliar-la en públic. No permetre-li que treballi o estudiï. Mostrar-se amable amb ella únicament en públic.
Obligar-la a maquillar-se o no permetre-li que es maquilli. Obligar-la a vestir-se com ell vol.
Prohibir-li el contacte amb veïns, amics i familiars.
Mostrar-se desconfiat, intolerant o desagradable amb les amistats o companys de treball d'ella.
No fer-se responsable dels fills i filles.
Tractar-la com si estigués al seu servei i no col·laborar quan hi ha convidats.
Muntar-li "espectacles" o deixar-la plantada davant els altres.
Desqualificar-la i burlar-se de les seves opinions. No permetre'l de parlar de segons quin temes.
Fer-se la víctima en públic, declarant que ella el maltracta.
Obligar-la a consultar metges o psiquiatres dient que està boja o malalta.
Fer-la internar, denunciar-la a la policia o buscar aliats en contra seva.
Segrestar els fills i filles. No complir el règim de visites amb els infants.
Esperar-la a la sortida del treball, trucar-la per telèfon constantment, seguir-la pel carrer, vigilar on va i amb qui.
Aparèixer de sobte als llocs on ella va normalment, per molestar-la.

6. Abús ambiental

Trencar coses o llençar objectes. Colpejar les portes. Trencar portes, vidres, estripar

cortines, etc.

Trencar plantes, llibres, fotos...o qualsevol propietat afectiva o laboral d'ella.

Matar o fer mal als animals de companyia d'ella.

Trencar o llençar la roba o els objectes personal de la dona.

Posar la ràdio i la televisió a tot volum per molestar-la.

Desconnectar o trencar el telèfon, la ràdio o la televisió perquè ella no es pugui utilitzar.

Menjar el que està destinat als fills i filles.

Ensenyar-li productes inflamables per indicar que pot cremar la casa en qualsevol moment.

Córrer a gran velocitat amb el cotxe, amenaçant d'estimbar-se amb tota la família. Fer malbé el cotxe d'ella.

Embrutar i desendreçar el que ella acaba d'endreçar.

Envair la casa amb coses que a ella li desagraden (armes, pornografia...).

Parlar malament o difondre dades íntimes d'ella.

Intentar entrar per la força a casa.

Tocar el timbre o aparèixer a cada moment per fer sentir el seu control.

6. Abús en la parella: la dona manifesta:

La meva parella em culpa de tot el que no funciona entre nosaltres i em fa sentir molt malament.

És una persona molt poc respectuosa amb els meus sentiments.

No m'escolta, no té mai un moment per parlar de les nostres coses.

Em diu que sóc lletja, sense atractiu.

M'exigeix que l'obeeixi. Sovint dóna ordres.

Em diu que no sóc ningú, que no sé fer res sola, que sóc una inútil.

S'enfada quan el menjar, la roba o les tasques de la llar no s'han enllestit segons el seu criteri.

M'exigeix que em quedi a casa per fer-me càrrec de les criatures. No vol que treballi ni que estudiï.

Li molesta que em vegi amb amigues i que vagi amb elles.

Va al darrera controlant tot el que faig.

S'emprenya molt si em mostro contrària a la seva opinió.

Manifesta molta gelosia, sempre sospita dels meus amics i amigues.

Em tracta com una ximple i desacredita la meva opinió davant els altres.

Fa comentaris negatius sobre la meva intel·ligència i les meves habilitats personals i socials.

Controla tots els diners i no me'n deixa disposar.

S'enfurisma si li dic que beu o menja massa.

Manifesta violència si ha tingut un mal dia fora de casa.

M'insulta i menysprea davant altres persones.

Davant qualsevol conflicte crida i protesta contra mi.

M'ignora sempre, no em parla ni comparteix les seves opinions.
Quan vol sexe no té en compte el meu desig.
No em demostra mai desig sexual.
No respon al meu desig sexual.
Em fa realitzar actes sexuals que no desitjo ni m'agraden.
Trenca i llença objectes significatius per a mi.
Em dóna empentes.
Algunes vegades m'ha pegat.
M'ha donat cops tant fort que m'ha calgut anar al metge.
Em dóna cops de puny a la cara, a les cames, al cap.
M'espanta i m'amenaça, diu que em matarà (mostra ganivets, armes...).
Quan actua sembla que vulgui matar-me.
Amenança dient que s'emportarà els nostres fills i filles.
Em fa molta por.

7. Abús emocional i físic: la dona pensa, sent i manifesta:

7.1. "Penso que"

Els meus problemes són menys greus que els de les altres persones.
Tots dos som víctimes.
El homes, en general, són superiors a mi.
No sé defensar els meus drets.
Em costa molt prendre decisions.
No puc pensar per mi mateixa.
Sóc retardada.
Ningú no em creurà.
Sovint no tinc paciència.
Els cops són part de la meva vida.
Els meus fills i filles no em respecten.
Tothom em diu el que he de fer.
No sé si podré desenvolupar-me tota sola.
No me'l trauré del cap.
La meva vida no val res.
No serveixo per fer res.
Em trauré la vida.
Em mereixo tot el que m'està passant.

.....

7.2. "Em sento"

Sovint trista i tinc ganes de plorar.

Quasi sempre impotent, perduda enfront dels diferents problemes.
Sempre preocupada, en tensió, espantada...
Sense vida pròpia.
Com si estigués malalta o tornant-me boja.
Sotmesa i víctima d'abusos.
Amb fàstic a les relacions sexuals.
Rabiosa per haver de compartir el llit; amb por quan es posa al llit amb mi.
Molt distant de la meva família.
Sola, sense cap ajuda. Atrapada, sense sortida.
Sense forces. Enfonsada, morta per dins.
Sense ningú que m'estimi.
Avergonyida, insegura, dissimulo davant d'altres.
Culpable per tot el que em passa.
Amb desig de venjança, el voldria matar.
Amb ganes de posar límit a aquest patiment.

.....

7.3. “*Em passa que*”

Ningú no s'ocupa de les meves necessitats.
Ningú no m'escolta.
Amago els meus sentiments.
Quan em miro al mirall em veig envellida i sense atractiu.
Dormo malament.
Estic desganada, el menjar no m'atrau.
Em passo tot el dia menjant.
Als matins no em llevaria, em trobo cansada, sense forces.
Prenc psicofàrmacs (estimulants, tranquil·litzants).
He de prendre alcohol i altres drogues per calmar-me.
Sempre em fa mal alguna cosa o tinc malestar físic.
De vegades tinc al·lucinacions, parlo tota sola.
No vaig poder més, vaig intentar matar-me.
No tinc desig sexual. No gaudeixo del sexe.
Els meus fills i filles m'alteren els nervis.
Em poso violenta amb les meves criatures.
No tinc amigues, ni amics.
Tinc por, penso que estic en perill.
Espero que ell canviï i que algun dia tot s'arregli.
No em recordo del que és somriure, riure o divertir-me.
No puc dir no, sempre faig el que volen els altres.
Tinc molta por a la soledat.

PAGE

PAGE 1

Plaça Verdaguer, 2
08960 – Sant Just Desvern
Telèfon 93 480 48 00
Fax 93 480 48 79
c/e: ajuntament@santjust.cat